

บรรณานุกรม

กรมป่าไม้ (2538). รายงานการประชุมเชิงปฏิบัติการโครงการจัดทำผู้นำป่าไม้ 18-23

สิงหาคม 2538. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ฝ่ายแผนที่ภาคล่าทางอากาศและ ดาวเทียม

กองจัดการที่ดินป่าสงวนแห่งชาติ กรมป่าไม้.

กรมป่าไม้. (ไม่ระบุปีพิมพ์). เอกสารเผยแพร่เกี่ยวกับอุทยานแห่งชาติในประเทศไทย.

กรุงเทพฯ : กองอุทยานแห่งชาติ กรมป่าไม้.

การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. (2538). นโยบายและแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์.

กรุงเทพฯ : บริษัทอมรินทร์พรินติ้งแอนด์แพนดลลีซิชั่ง (มหาชน).

การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. (2539). พัฒนาท่องเที่ยวไทยในทศทางที่ยั่งยืน. (พิมพ์ครั้งที่ 2).

กรุงเทพมหานคร. ททท.

การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. (2539). รายงานสถิติประจำปี 2539. กรุงเทพมหานคร. ททท.

สำนัก สนัตนา. (2535). การเป็นผู้นำในชนบท : ศึกษากรณีดำเนินก่ออ ร านภูมิ จังหวัดลำพูน.

วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิศึกษาออกแบบ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

**คณะวนศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ (2532). ข้อมูลพื้นฐานแผนแม่บทการจัดการที่ดิน
ที่อยู่อาศัยแห่งชาติแม่ปิง จังหวัดลำพูน. กรมป่าไม้.**

เงินศักดิ์ ปันทอง. (2535). วิจัยการของกรุงเกิบก็คินทากินในเขตป่า. พิมพ์ครั้งที่ 2.

กรุงเทพฯ : พิมพ์ตุลา.

**ชาพรรัตน์ ลิขิตศินกุล. (2534). ปัจจัยที่มีผลต่อความกระหนกในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมของ
มัคคุเทศก์อาชีพ วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาระดับบัณฑิต คณะสังคมศาสตร์
และมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล.**

ชัยวัฒน์ ติระพันธุ์. (2538). หมู่บ้านไร่ระเบียงกับทางแห่งของสังคมสยาม. พิมพ์ครั้งที่ 2.

กรุงเทพฯ : อัมรินทร์พรินติ้งแอนด์แพนดลลีซิชั่ง.

ดรรชนี เอมพันธุ์ และสุรเดชญ์ เจนชุมานาถ. (ไม่ระบุปีพิมพ์). อุทยานแห่งชาติกับการอนุรักษ์.

กรุงเทพฯ : คณะวนศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

**ทักษิณ นิมมครัตน์. (2538) ทัศนคติของชาวไทยอายุระหว่าง 20 – 29 ปี ต่อแหล่งท่องเที่ยว
ชลสารการท่องเที่ยว 4 (3), 26 - 29**

**นภาวรรณ ฐานะกาญจน์ และคณะ. (2541). คู่มือพัฒนาและออกแบบสิ่งอ านวยความสะดวก ใน
แหล่งท่องเที่ยวแบบการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์. เอกสารประกอบการศึกษาระดับสูง
การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ในเขตพื้นที่อนุรักษ์.**

นราตัน ไกรพานนท์. (2538). กลยุทธ์ร่วมประสานการพัฒนาการท่องเที่ยวและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่ชั้นเชิง. กรุงเทพฯ : สำนักนิยายและแผนสิ่งแวดล้อม กระทรวงวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม.

นักศึกษาสาขาวิชาเทคโนโลยีการบริหารสิ่งแวดล้อม รุ่นที่ 21. (2538). โครงการศึกษาเพื่อวางแผนจัดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ กรณีศึกษาอุทกาน แห่งชาติเชือด อังหัวคลำป่า.
นครปฐม : คณะสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรศาสตร์ มหาวิทยาลัยนิดล.

นิคม จารมณี. (2536). การท่องเที่ยวและการจัดการอุตสาหกรรมท่องเที่ยว. กรุงเทพมหานคร:
โรงพิมพ์ ไอ.เอ.ส.พรีนติ้ง เอเชีย.

เนาวรัตน์ พลายน้อย และคณะ. (2539) พฤติกรรมการท่องเที่ยวภายในประเทศของนักท่องเที่ยว
ชาวไทย ใน จุดสาธารณะท่องเที่ยว 15 (4), 24 - 27

นุปภา คุณมานนท์. (2528). เอกสารการนิเทศการศึกษา ฉบับที่ 279 กรุงเทพ : หน่วยศึกษานิเทศก์
กรมการศึกษาดูงาน.

บุญกร ภวจินดา. (2538) สรุปการสัมมนา : พัฒนาการท่องเที่ยวไทยในทิศทางที่ชั้นเชิง ใน จุดสาธารณะท่องเที่ยว 14 (2), 28

บริษัท เอเย่นต์พัฒนาด้านต่างๆ. (2538). สิ่งแวดล้อมและการพัฒนา. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.

บุญศรี อาคมานนท์ มอนชอน และคณะ. (2535) การท่องเที่ยวเดินป่า : ผลกระทบต่อสภาวะแวดล้อม
และประชาชนในท้องถิ่น. กรุงเทพมหานคร : การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย.

ศุภิตัย อนอุ่น , พระมหา (2541). ศักยภาพของชุมชนท้องถิ่นในการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิง
อนุรักษ์ : กรณีศึกษาเส้นทางสายลับน้ำตก. วิทยานิพนธ์พัฒนาชุมชนมหาบัณฑิต
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

ไพบูลย์ พงศ์บุตรและวิภาวดี พงศ์บุตร. (2536). คู่มือการอบรมมัคคุเทศก์ (พิมพ์ครั้งที่ 3)
กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

พัฒนาชุมชน.(ม.ป.ป.). แผนพัฒนาต่อไป ปี 2540 – 2544 ตำบลก้อ อําเภอสี จังหวัดลำพูน.
ที่ว่าการอําเภอสี จังหวัดลำพูน.

พงศ์ศานต์ มหาพิทักษ์เกดุ.(2538).ชาวบ้านกับช่องทางการประกอบธุรกิจท่องเที่ยว แนวคิดใน
การจัดตั้งสหกรณ์ในการนำที่ยวแคนนอนบุรักษ์แห่งประเทศไทย. กรุงเทพมหานคร: สำนัก
พิมพ์ปูกเกล้า.

วัสดุพื้นฐาน สถาปัตยกรรม, ศาสนา ศิริัญญาณ และพยอม ธรรมบุตร.(2538). The Greening of
Thai Hotel. กรุงเทพฯ : สถาบันพัฒนาการท่องเที่ยวเพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อม
มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ.

วรรณพงษ์ วิเศษานุกร (ไม่ระบุปีที่พิมพ์). การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์: Ecotourism. กรุงเทพฯ : ททท.
รายเดอร์เนส กรีป. (2537). สู่อุทยานแห่งชาติเขาใหญ่. กรุงเทพ : โรงพิมพ์ไรมาร์คบิสเนอร์แอนด์
เชอร์วิส จำกัด.

วิวัฒน์ คิดธรรมนิตย์. (2536). บรรณาธิการ. ลักษณะของการกระจายอำนาจการจัดการทรัพยากร.
กรุงเทพมหานคร: สถาบันชุมชนท้องถิ่นพัฒนา.

วิชัย เพียงน้อด. (ม.ป.ป.). การจัดการทรัพยากรธรรมชาติ. กรุงเทพฯ : อักษรรัตนนา

วิรัช วิรัชนิภาวรรณ.(2535) การบริหารและการจัดการทรัพยากรธรรมชาติ : บทบาทขององค์กรใน
ท้องถิ่น. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ : โอดี้นส์ไอร์.

วิໄโลวรรณ กันธิยะ. 2538. ความต้องการของชุมชนแม่อายเกี๊ยวกับหลักสูตรและการสอนใน
โรงเรียนแม่อายวิทยาคุณ จังหวัดเชียงใหม่. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

ไตรชา หอมรื่น. (2539) ทรงคนะของโอบีอิร์เรเตอร์ ต่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ในเมืองไทยใน
อุดมการท่องเที่ยว 15 (2), 26 - 27

ศุนย์ศึกษาระบวนศาสตร์ชุมชนแห่งภูมิภาคเชียงเป็ชพีก. (2540). ข่าวสารป่ากับชุมชนปีที่ 4 ฉบับ
ที่ 9. กรุงเทพฯ : คราฟเมเนเจอร์.

สถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย.(2536) โครงการศึกษาทบทวนแผนแม่บทในการพัฒนาการ
ท่องเที่ยวของประเทศไทย. กรุงเทพมหานคร : การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย.

สุโขทัยธรรมธิราช, มหาวิทยาลัย. (2539). สาขาวิชาศิลปศาสตร์. เอกสารการสอนคุณวิชา มนุษย์กับ
สังคม พิมพ์ครั้งที่ 2. นนทบุรี: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมธิราช.

ศรีเมษฐ์ เจริญชุมนາศ. (2539). การบริหารจัดการพื้นที่อนุรักษ์และการอนุรักษ์ความหลากหลาย
ทางชีวภาพ. กรุงเทพมหานคร : คณะวนศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. (อัสดำเน).

เสน่ห์ งามริก และยศ ดันตสมบัติ.(2536). บรรณาธิการ. ป่าชุมชนในประเทศไทย แนวทางการ
พัฒนา เล่ม 1 ป่าฝนเขตร้อนแบบภาคร่วมของป่าชุมชนในประเทศไทย. พิมพ์ครั้งที่ 2.
กรุงเทพมหานคร: สถาบันชุมชนท้องถิ่นพัฒนา.

สุรีรัตน์ กฤษณะรังสรรค์. (2540). การจัดการป่าขององค์กรชุมชนในเขตอุทยานแห่งชาติศึกษา
กรณี:หมู่บ้านก้อทุ่ง ตำบลก้อ อำเภอตีน จังหวัดลำพูน. วิทยานิพนธ์พัฒนาชุมชนมหาบัณฑิต
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

สุพิชญา ชีระกุล.(2521). การสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน. พิมพ์โลก
มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ พิมพ์โลก.

สุเทพ เย็นสุข. (2541). การศึกษาเพื่อเสนอแนะรูปแบบการพื้นฟูแหล่งท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติสิรินาถ(หาดในช้าง)จังหวัดดงก็อต. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาจัดการมีชุมชน กับสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

สังค์ อุทرانันท์. 2532. พื้นฐานและหลักการพัฒนาหลักสูตร. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์มิตรสยาม.

อโนทัย เพียรคงชล. (2540). ความต้องการในการมีส่วนร่วมของประชาชนท้องถิ่นต่อกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ของพื้นที่อุทยานแห่งชาติแจ้ซ้อด อุบลราชธานี. เชียงใหม่ : สาขาวิชาบริหารการเกษตรและป่าไม้ มหาวิทยาลัยแม่โจ้.

อนุรักษ์ ปัญญาบุญพันธุ์. (2541). การประเมินความต้องการทางการศึกษาเอกสารประกอบคำสอนกระบวนการวิชาชุมชน ทรัพยากร และการพัฒนาสิ่งแวดล้อม สาขาวิชาจัดการมีชุมชนกับสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

อรุณ รักธรรม. 2527. หลักมนุษย์สัมพันธ์. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ อกีชช พันธุ์เสนา.(2539). พัฒนาชุมชนไทย : ศูนย์ทัชแอมรรถ ตอนที่ 1 แนวคิด ทฤษฎีและภาพรวมของการพัฒนา. กรุงเทพฯ : อัมรินทร์พรินติ้งแอนด์พับลิชิสชิ่ง.

อาณันท์ กาญจนานันท์, มั่งสรรพ์ ขาวสอาด. (2538). วิัฒนาการของการบูรณะที่ดินทำกินในเขตป่า : กรณีศึกษาภาคเหนือตอนบน. กรุงเทพฯ : สถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย.

Faust, P.J. (1975). "Adult Program Zero 160 in Five Years" Agricultural Education Magazine. 48 , 99.

Ruschmann, D. (March 1992). "Ecological tourism in Brazil". Tourism Management. 13 , 125 – 128

สัมภาษณ์

นายสงวน คำนา ผู้ใหญ่บ้านหมู่ที่ 1. สัมภาษณ์, 20 มิถุนายน 2542.

นางจิตาภรณ์ ท้าวีน รายภูรหมู่ที่ 1. สัมภาษณ์, 19 มิถุนายน 2542.